

slagets § 1, nr. 38, vedrørende ændring af lovens § 110, stk. 1).

Efter 7. direktiv er det imidlertid muligt også at fritage mellemstore koncerner for at aflægge koncernregnskab. I den danske årsregnskabslov har man dog altid valgt at lade størrelsesgrænserne for koncerner, som kan undlade at aflægge koncernregnskab, følge størrelsesgrænserne for regnskabsklasse B, således at alene »små koncerner« er undtaget.

Afgørende for dette valg har været at undgå et meget stort informationstab for regnskabsbrugere i »mellemstore koncerner«, idet koncernregnskaber ofte har en meget større informationsværdi om den reelle økonomiske enhed end individuelle årsregnskaber – især med hensyn til regnskabsbrugernes, herunder investorenes, anvendelse af årsrapporten som prognosegrundlag for den fremtidige udvikling.

På denne baggrund foreslås det, at størrelsesgrænserne for koncerner, som kan undlade at aflægge koncernregnskab, fortsat følger størrelsesgrænserne for regnskabsklasse B med de justeringer af beløbsstørrelserne, der følger af forslagets § 1, nr. 38, vedrørende ændring af lovens § 110, stk. 1.

3.1.2. Ændring af revisors pligter samt ledelsens erklæring i forbindelse med ledelsesberetningen

Siden 2001 har hele årsrapporten, herunder årsregnskabet, koncernregnskabet og ledelsesberetningen, været omfattet af revisionspligten efter § 135. Dog har supplerende beretninger, jf. § 14, været undtaget fra revisionspligten. Før 2001 skulle revisor alene påse, at ledelsesberetningen ikke var i strid med oplysninger i årsregnskabet eller et eventuelt koncernregnskab. Dette var i overensstemmelse med kravene i 4. og 7. direktiv. I 2003 blev direktiverne ændret således, at revisor nu positivt skal udtale sig om, hvorvidt ledelsesberetningen er - eller ikke er - i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Man var allerede i 2001 opmærksom på, at revisionen af ledelsesberetningen ville få en anden karakter end revisionen af selve regnskabet. Ledelsesberetningen indeholder flere beskrivende elementer, herunder en beskrivelse af forventningerne til fremtiden. Revisor kan således ikke udføre revision af ledelsens forventninger til fremtiden, men kan påse, at ledelsen kan sandsynliggøre sine forventninger. Det har da også siden kravets indførelse været drøftet, om det begrebsmæssigt er hensigtsmæssigt at tale om revision i relation til sådanne oplysninger.

Den sikkerhed, revisor kan få for rigtigheden af en stor del af oplysningerne i ledelsesberetningen, er således – på grund af oplysningernes karakter - begræn-

set i forhold til den sikkerhed, revisor kan opnå ved revisionen af års- og koncernregnskabet.

Som nævnt i afsnit 1 fremkom byrdekomitéen på regnskabsområdet i 2007 med en række forslag til forenkling af årsregnskabsloven, herunder forslag om at ophæve kravet om revision af ledelsesberetningen. Forslaget er efterfølgende blevet drøftet på møder i Regnskabsrådet, som bakker op om forslaget.

Revisionen af ledelsesberetningen er naturligvis forbundet med omkostninger til et højere honorar til revisor, end hvis der f.eks. alene er tale om en gennemlæsning af ledelsesberetningen med henblik på at sikre sammenhæng til de reviderede elementer af årsrapporten. Disse omkostninger skal vurderes i forhold til den nytte, regnskabsbrugere får ved, at der foretages en revision af ledelsesberetningen.

Det forhold, at revisor foretager revision af oplysninger i ledelsesberetningen frem for en gennemlæsning af disse, må – alt andet lige – medføre, at kvaliteten af oplysningerne højnes. Dette er til fordel for regnskabsbrugere, som får oplysninger, der er mere troværdige.

En anden fordel for regnskabsbrugere er, at revisionspligten kan reducere oplysninger af mere reklame-mæssig karakter i årsrapporten. Her vil der ofte være tale om oplysninger, som ikke kan dokumenteres, eller hvor virksomheden ikke finder oplysningerne så relevante, at den ønsker en fuld revision af dem.

Revisionspligt af ledelsesberetningen kan imidlertid også have negative konsekvenser for regnskabsbrugere. Dette er tilfældet, når ledelsen i en virksomhed ønsker at give yderligere oplysninger, men afstår herfra på grund af de vanskeligheder, der kan være forbundet med fuldt ud at leve op til de krævede dokumentationskrav ved revision, samt de omkostninger, som er forbundet med revisionen af de ekstra oplysninger. Revisionspligten omfatter nemlig ikke kun lovpligtige oplysninger i ledelsesberetningen, men også frivilligt afgivne oplysninger.

En ophævelse af revisionspligten af ledelsesberetningen kan således føre til, at en virksomhed giver flere relevante oplysninger i ledelsesberetningen - til gavn for virksomhedens regnskabsbrugere - idet virksomheden kan give flere oplysninger uden, at dette medfører uforholdsmæssigt store omkostninger til revision heraf.

En anden ulempe ved at kræve revision af ledelsesberetningen er, at virksomheden vælger andre kanaler end årsrapporten til at give informationer. Disse andre kanaler kan eksempelvis være forskellige publikationer, som virksomheden udgiver. Disse kanaler er ikke